

Zuivel stelt scherpere diervoedereisen

Wanneer melkveehouders diervoeders aankopen, moeten ze deze sinds 1 januari afnemen van diervoederhandelaren die op de witte lijst staan. Dit geeft aan dat ze GMP-gecertificeerd zijn en een getoetste productaansprakelijkheidsverzekering hebben. Per 1 januari 2016 is daar de verplichte aansluiting bij SecureFeed bij gekomen. Dit geldt ook voor loonbedrijven die bijvoorbeeld handelen in maïs.

Om de voedselveiligheid te vergroten, stelt de Nederlandse zuivelindustrie steeds scherpere eisen aan de leverende melkveehouders. Zo is er al enkele jaren de eis dat aangekocht voer afkomstig moet zijn van bedrijven die GMP+-gecertificeerd zijn en een getoetste productaansprakelijkheidsverzekering hebben. Per 1 januari is daar de eis bij gekomen dat ze zijn aangesloten bij SecureFeed of een gelijkwaardige organisatie. Wie aan die voorwaarde voldoet, komt op de witte lijst die de Nederlandse Zuivelorganisatie (NZO) samenstelt en publiceert op haar website. Voor cumelabedrijven betekent dit dat ze wanneer ze optreden als diervoederhandelaar en/of als wederverkoper van een veevoerproduct ook aan de eisen moeten voldoen.

De regeling geldt niet voor cumelabedrijven die zelf voer telen en dat rechtstreeks aan veehouders leveren. In dat geval wordt dit als een 'boer-boerrelatie' beschouwd, waarbij geen vermelding nodig is op de witte lijst. Een aantal zuivelondernemingen verlangt wel dat de veehouder deze relaties wel in zijn administratie bijhoudt. Andere extra eisen worden er niet aan gesteld. Evenmin worden er specifieke eisen gesteld aan het veevoer dat een veehouder door een cumelabedrijf van zijn land laat halen.

Consequenties

Melkveehouders die na 1 januari diervoeders afnemen van een handelaar die niet bij SecureFeed is aangesloten, voldoen niet aan de leveringsvoorwaarden en kunnen te maken krijgen met een weigering van hun te leveren melk. Voor cu-

melabedrijven die actief zijn in de diervoederhandel richting melkveehouders betekent dit naast de GMP-certificering en de getoetste productaansprakelijkheidsverzekering dat ze zich ook bij SecureFeed moeten aansluiten. Dit geldt ook voor de zogenaamde leveringen van op-stamgewassen.

De verplichting die per 1 januari 2016 geldt, was al langer bekend. CUMELA Nederland heeft vorig jaar gesprekken gevoerd met FrieslandCampina en de LTO-vakgroep Melkveehouderij om deze verplichte aansluiting bij SecureFeed te voorkomen. Dit heeft helaas geen verandering opgeleverd in de opstelling van de zuivelindustrie. We vinden de uitkomsten teleurstellend, temeer omdat we vinden dat de risico's bij ruwvoer en met name op-stamleveranties gering zijn. Bovendien betekent het een verhoging van de kostprijs, omdat met de aansluiting bij SecureFeed kosten zijn gemoeid.

Welke opties zijn er?

Cumelabedrijven kunnen nu het best afwegen welke rol ze willen spelen in de diervoederhandel. Dit om leveringsproblemen van melkveehouders met de afnemende zuivelindustrie te voorkomen. Er zijn daarbij vier mogelijke opties:

Optie 1: aansluiting zoeken bij SecureFeed of gelijkwaardig
Door aansluiting te zoeken bij SecureFeed kan het bedrijf als volwaardige handelaar in diervoeder in de markt opereren. Het ziet er overigens niet naar uit dat er in Nederland naast SecureFeed een gelijkwaardig initiatief in de markt actief wordt.

Wie zelf maïs verhandelt, ook al betreft het verkoop op stam, zal zich moeten aansluiten bij SecureFeed.

SecureFeed

Bedrijven die voedermiddelen produceren en verhandelen, zijn in Nederland gecertificeerd voor GMP+. Dit certificaat schrijft een risicobeoordeling van voedermiddelen voor en een monitoring op risico's van bijvoorbeeld chemische (residu van gewasbeschermingsmiddelen) of microbiologische verontreinigingen (onder meer mycotoxinen). Via SecureFeed geven diervoederbedrijven gezamenlijk invulling aan de risicobeoordeling en monitoring van risico's. SecureFeed heeft voedermiddelen ingedeeld naar risicoprofiel (hoog, midden of laag). Die classificatie is bepalend voor de vereiste monitoring. Door samen analyseresultaten te delen, kunnen deelnemende bedrijven beter nieuwe risico's opsporen en/of bekende risico's die weer opspelen sneller onderkennen. Wilt u meer informatie over het voldoen aan de eisen van SecureFeed, neem dan contact op met CUMELA Advies.

Optie 2: optreden als intermediair tussen kopende en verkopende partij

De intermediair is geen juridisch eigenaar gedurende het proces. De facturen voor het geleverde veevoer gaan dan rechtstreeks van teler naar veehouder zonder tussenkomst van het cumelabedrijf. De intermediair kan een vergoeding vragen voor het in contact brengen of zoeken van beide partijen, en bijvoorbeeld in elk geval bedingen dat het onderliggende oogst- en transportwerk mag worden uitgevoerd.

Optie 3: zelf ruwvoer telen op eigen of gehuurde grond

Bij deze optie wordt ingespeeld op het feit dat leveranties van ruwvoer tussen teler en veehouder vrijgesteld zijn van de verplichting van vermelding op de witte lijst. Aangetoond zal moeten worden dat de percelen daadwerkelijk in gebruik zijn (eigendom of huur) bij het cumelabedrijf. Het cumelabedrijf is in deze optie dus ook teler. Deze (nevenactiviteit) zal moeten zijn geregistreerd bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO).

Optie 4: activiteiten als diervoederhandelaar stoppen

De meest drastische optie is stoppen als diervoederhandelaar, omdat de kosten niet opwegen tegen de voordelen.

Wat als u in 2015 al op de witte lijst vermeld stond? Per 2016 is ook de grijze lijst geïntroduceerd. Bedrijven die in 2015 al op de witte lijst vermeld stonden omdat ze GMP-gecertificeerd waren en beschikten over een getoetste productaansprakelijkheidsverzekering, maar zich nog niet hadden aangemeld voor SecureFeed, zijn op deze grijze lijst opgenomen. Ook voor deze bedrijven is er dus actie noodzakelijk om zich aan te melden voor SecureFeed om weer op de witte lijst te komen of om te kiezen voor één van de andere beschreven opties.

TEKST: **Maurice Steinbusch**

FOTO: **CUMELA Communitatie**